

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ

Αγαπητέ-μας αδελφέ Ξενοφόν υγείαν έχουμε και το αυτό δι εσέ ποθούμε το ποθούμε πολύ αγαπητέ-μας αδελφέ διότι άλλον πλην εσού δεν έχουμε μόνες-μας είμεθα και το ξέρεις, από τότε που φύγαμε από την πατρίδα-μας από το χωριό-μας το μικρό-μας Παρισάκι κι εσύ ξενιτεύτηκες καφερέ ξενιτεύτηκες και μας άφησες μόνες εδώ στη ζούγκλα ζούγκλα είναι αδελφέ κι εμείς ανυπεράσπιστα αρνάκια δεν αντέχουμε άλλο αδελφέ κάνε κάτι κάνε κάτι να έλθουμε κι εμείς εκεί στην Αμέρικα σκλάβες-σου θα είμεθα δεν αντέχουμε άλλο σε γλυκοφιλούμε αι αδελφαί-σου Βικτωρία και Γαρυφαλλιά υστερόγραφον η Γαρούφω μόλις ανέρρωσεν από ελονοσίαν.

Αγαπηταί-μοι Βίττω και Γαρούφω έλαβα το γράμμα-σας με πόνον ψυχής αλλά πρέπει να κάμετε υπομονήν διότι χρειάζομαι ακόμη ολίγον καιρόν μέχρι να στρώσει η εργασία-μου το εστιατόριον το οποίον πηγαίνει αργά αλλά σταθερά μπροστά, υπομονή λοιπόν ολίγον χρόνον, σας στέλνω μερικά επάρ-

γυρα μαχαιροπήρουνα από το υπάρχον στοκ του καταστήματος να τρώγετε και να με ενθυμείσθε, αγαπηταί-μοι αδελφαί θα δώσει ο Θεός και θα ανταμώσουμε σύντομα γράψτε-μου σας παρακαλώ ανησυχώ δια την υγείαν του αγαπητού-μας αδελφού Κωνσταντίνου ουδέποτε είχαν νέα-του άραγε τι να συμβαίνει αναμένω και σας γλυκοφιλώ ο αδελφός-σας Ξενοφών.

Αχ Ξενοφόν Ξενοφόν πολυαγαπητέ-μας αδελφέ πάντα αφηρημένος μα πού έχεις το μυαλό-σου ευλογημένε χίλιες φορές σου έχουμε γράψει ότι ο Κώστας έχει χαθεί από την Κατοχή ανεπρόκοπος και τεμπέλης όλο με τα χαρτιά και τες ασωτείες χάθηκε αδελφέ-μας το μοναδικό-μας στήριγμα στην Ελλάδα και μη μας ξαναγράψεις γι αυτόν γιατί πονούμε και μόνον όταν αναφέρουμε το όνομά-του, το ίδιο θλιβερόν άγγελμα έχουμε να σου κάνουμε και σήμερα δια την ετέρα αδελφήν-μας Θεοδώρα στο χωριό-μας, απέθανε προ μηνός και σήμερα μόλις το εμάθαμε δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε, καλύτερα με τον Ζώγου και τι να τα κάνουμε αγαπητέ-μας αδελφέ τα μαχαιροπήρουνα μόνο φασόλια και χόρτα μπορούμε να τρώμε τι να σου κάνει η ψωροσύνταξη της Γαρυφαλλιάς ούτε το ενοίκιον γι αυτό σου λέγομεν κάνε κάτι αδελφέ-μας δεν αντέχομεν άλλο σώθηκαν τα ψωμιά-μας τουλάχιστον να σε δούμε πριν παραδώσουμε το πνεύμα βιά-

σου Ξενοφόν σε γλυκοφιλούμε αι αδελφαί-σου.

Αγαπηταί-μοι αδελφαί Βικτωρία και Γαρυφαλλιά ελυπήθην, ελυπήθην αφάνταστα δια τα δυσάρεστα τι να κάνουμε αδελφαί-μου έτσι είναι η ζωή ο Κώστας δεν με άκουσε τότε που τον παρεκάλουν να έλθει μαζί-μου στην Αμέρικα αν με άκουγε, σήμερα δεν θα είχε κανένα πρόβλημα, μαζί-μου στο εστιατόριο θα τον είχα όπου έχω ανάγκην εργατικών χειρών ευτυχώς όλα βαίνουνσι καλώς και πελατείαν καλήν έχω και έχω πλέον ξεχρεώσει ή σχεδόν θα έλεγον, κάτι ολίγα χρεωστώ ακόμη εις το Κράτος ξεύρετε από εκείνα τα δάνεια όπου δίδονται εις τους μετανάστας όταν βεβαίως επιδεικνύουσι αρίστην διαγωγήν και πρέπει να σας σημειώσω αγαπηταί-μοι αδελφαί ότι ο αδελφός-σας έχει μέχρι σήμερα επιδείξει αρίστην διαγωγήν εξ ου και η πρόοδος-μου, κρίμα δια την Θοδώραν κρίμα τι να γίνονται άραγε τα παιδιά-της ελυπήθην σφόδρα τι είναι λοιπόν η ζωή ένα τίποτα ένα τίποτα, σας στέλνω μέσα εις τον φάκελον δέκα δολλάρια έτσι δια να πάρετε ένα γλυκό και σας γλυκοφιλώ ο αδελφός-σας Ξενοφών. Υ.Γ. Είδα τα γραμματόσημα εις τον φάκελον αναπαράστασιν του συγχρόνου παιδομαζώματος μα επιτέλους πότε θα βάλει μυαλό αυτός ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

Αγαπητέ-μας αδελφέ Ξενοφόν υγείαν έχομεν επί τέλους το αυτό δι εσέ ποθούμε και σε ευχαριστούμε

για τα δολλάρια θα τα φυλάξουμε κι ό,τι ακόμη μαζέψουμε για τα εισιτήριά-μας να έλθουμε να σε ειδούμε διότι σε πεθυμήσαμε αγαπημένε-μας αδελφέ τόσα χρόνια ξενητειά νισάφι πια τι να τα κάνουμε τα δολλάρια τι να το κάνουμε το εστιατόριο, εμείς εσένα θέλουμε αφού δεν είναι δυνατόν να έρθουμε εκεί έλα εσύ αδελφέ, θα τα κουτσοβολέψουμε κάτι η σύνταξη της Γαρουφαλλιάς κάτι τα κεντήματα, πού θα πάει θα περάσει κι ετούτη η παλιοζωή έτσι που κατήντησε αρκεί νάμαστε μαζί, μαζί τώρα που μείναμε ολίγοι, πολυαγαπημένε-μας αδελφέ έλα άλλο δεν αντέχουμε δεν είναι εδώ όπως στην Αμέρικα πείνα αδελφέ πείνα και δυστυχία και πόλεμος, έξω απ την πόρτα-μας οι πεθαμένοι, κ οι ζωντανοί ποιοι ζωντανοί τους ακούμε να φωνάζουν μες από τις φυλακές εδώ στην άκρη της πόλης που μένουμε γιατί είναι φτηνά τα ενοίκια, πλάι-μας οι φυλακές γιομάτες τι φτάνει κι ετούτοι οι καφεροί νόμιζαν το καλό πως έκαναν δεν το κάνει ο Βενιζέλος το παιδομάζωμα ποιός Βενιζέλος ούτε κοκαλάκι δεν έχει μείνει από δαύτον δέκα χρόνια και βάλε αλλάξανε τα πράγματα αδελφέ έλα δεν αντέχουμε σε γλυκοφιλούμε οι αδελφές-σου Βικτωρία και Γαρουφαλλιά.

Αγαπηταί-μοι αδελφαί Βικτωρία και Γαρουφαλλιά τι είναι αυτά όπου μου γράφετε ευλογημένες, τώρα να έλθω εις Ελλάδα τώρα που το εστιατόριον πηγαί-

νει πρώτα όπου τα κέρδη συνεχώς αυξάνονται οι πελάται πληθύνονται και τα ντόλλαρς ρέουσι εις το ταμείον-μου χειμαρωδώς, αν είναι δυνατόν να είσθε εις τα συγκαλά-σας με τέτοια λόγια όπου με γράφετε υπομονή αδελφάι-μοι υπομονή αυτό μόνον δύναμαι να σας συμβουλεύσω προς το παρόν καθώς και να απέχετε από τας αναρχικάς εκδηλώσεις όπου με αναφέρετε, μακράν όσο το δυνατόν μακρύτερον εδώ έχομεν ησυχίαν και δυνάμεθα έτσι να επιδιδώμεθα εις επικερδείς επιχειρήσεις υπομονήν λοιπόν ολίγον ακόμη και σύντομα θα έλθη ο καιρός όπου θα ανταμωθούμε και θα ζήσωμεν το υπόλοιπον της ζωής-μας εις την χαρισματικήν αυτήν χώραν όπου εμάς τους μετανάστας μας έχει και μας προσέχει ωσάν παιδιά-της υπομονή και σας γλυκοφιλώ Ξενοφών.

Αδελφέ-μας πολύ φοβούμεθα ότι δεν θα ημπορέσουμε να έλθουμε ποτέ και να σε φιλήσουμε να σε σφίξουμε στην αγκαλιά-μας τόσα χρόνια μακρυά σε πονέσαμε Ξενοφόν αλλά σβήνουμε ολίγον κατ ολίγον, η πείνα η δυστυχία το μαράζι της ξενητειάς μακριά απ το χωριό-μας Ξενοφόν μακρυά πολύ, ορφανεμένες και μοναξιά, κανείς δεν ενδιαφέρεται για δυό γριούλες που πεθαίνουνε σιγά-σιγά μόνες χωρίς τον πολυαγαπημένον-τους αδελφόν τον μόνον που τους απόμεινε γράψε-μας πες-μας ότι σχεδιάζεις πράγματα δι εμάς χτες κόψανε την σύνταξη της Γα-

ρουφαλλιάς στη μέση διότι το Κράτος κάνει οικονομίες για τον συμμαχοπολέμο αχ τι μας κάνει ο καπετάν Μάρκος βιάσου Ξενοφόν σε γλυκοφιλούμε όλο ελπίδες αι αδελφαί-σου.

Πολυαγαπημέ-μου αδελφέ ένα μήνα και δεν έλαβον γράμμα-σου τι συμβαίνει μήπως είσαι άρρωστος μήπως εκρώσες, πάντα δεν πρόσεχες ξεσκαπαζόσουν τις νύχτες κι έτρεχα να σε σκεπάσω πρόσεχε να φορείς κανένα πουλόβερ κατάσαρκα αδελφέ-μου έτσι εχάσαμε και τη Γαρουφαλλιά, ναι όπως διαβάζεις Ξενοφόν την εχάσαμε την αδελφήν-μας τη βρήκα ξυλιασμένη στο κρεβάτι-της κόκκαλο μ έναν πόνο στα μάτια-της σαν νάλεγε δε θα το δω το χωριουδάκι-μου δεν θα τον δω τον αδελφό-μου δεν θα δω το Νιου Γιορκ, εδώ κάθε βράδι έχομε μάχες κι εγώ μόνη-μου ανίκανη να κάνω κάτι ούτε τη μισή σύνταξη της μακαρίτισσας δε δικαιούμαι, απ την εκκλησία με προστατεύουν και κάτι γείτονες μου δίνουν ένα πιάτο φαΐ έλα αδελφέ ή πάρε-με μαζί-σου εκεί στην ήσυχη χώρα είναι πολύ το σκοτάδι εδώ η μόνη πλέον εναπομείνασα δυστυχής αδελφή-σου σε φιλώ.

Αδελφέ-μου τι συμβαίνει τι έγινες Ξενοφόν μήπως σου συνέβη κανένα κακό, τρεις μήνες ούτε γράμμα ούτε γραφή πάει η Γαρούφω Ξενοφόν πέθανε η αδελ-

φή-μας κι εσύ ούτε λέξη ξυλιασμένη τη βρήκα με μιά κουβέρτα, την είχαμε απ την Κατοχή παρμένη απ τους Γερμανούς δεν είχε τίποτε άλλο να βάλει πάνω-της μόνο την κουβέρτα κι εδώ το κρύο είναι ανυπόφορο κρύο και των γονέων κι ούτε πετρέλαιο γιατί δεν αποκρίνεσαι Ξενοφόν σπεύσε αδελφούλη-μου σπεύσε αλλιώς δεν θα με προλάβεις, Βικτωρία. Έγραφα στην Κική νάρθει να σε βρει, μακάρι και αναμένουσα και κανένα δολλάριο να ζήσω.

Αγαπητή-μου Βικτωρία ελυπήθηκα για τον θάνατον της αδελφής-σου ο Θεός ας την αναπαύσει έτρεξα αμέσως εις την διεύθυνσιν που μου έστειλες με εντολήν του κυρίου Προξένου και ανεζήτησα τον αδελφόν-σου αλλά ούτε εστιατόριον ούτε τίποτα και ποτέ-του δεν είχε εστιατόριο δεν μπόρεσε να το φτιάξει τον γέλασαν κάτι συνεταίροι κι άλλωστε τι εστιατόριο σ αυτήν την περιοχή, μόνο τρώγλες η πιο κακόφημη συνοικία του Νιου Γιορκ, Χάρλεμ αν έχεις ακουστά δεν μπορεί κανείς να κυκλοφορήσει μόνος-του ευτυχώς αυτό το μεγάλο κράτος του Θεού φροντίζει τους πολίτες-του δίνοντάς-μας πολιτςμάνους για την προστασία-μας τελικά έχω άσχημα νέα ο Ξενοφών απέθανε προ πολλού χρόνου μέσα σε μιά άθλια τρώγλη, άθλια τόσο που ούτε με το συμπάθειο γουρούνια μπορούσαν να ζήσουν, δυστυχής απέθανε χωρίς σέντσι ζούσε από την ελεημοσύνη κάποιων

βρωμερών μαύρων, τούδιναν να τρώει και τον ντύνα-
νε με κουρέλια είκοσι χρόνια τώρα έτσι ζούσε και
από τα λεγόμενα δημοτικά συσσίτια ξεύρεις μιά
ωραία συνεργασία του Δήμου και της ορθοδόξου ενο-
ρίας-μας τελικά απέθανε. Και τώρα μετά τα δυσάρε-
στα και κάτι ευχάριστο ουδέν κακόν αμιγές καλού
που έλεγαν και οι αρχαίοι ημών πρόγονοι ο μακαρί-
της αδελφός-σου είχε ασφάλεια ζωής που ανέρχεται
εις το ποσόν των τριών χιλιάδων δολλαρίων διότι η
χώρα αυτή φροντίζει τους υπηκόους-της εις τα γερά-
ματά-τους και με την στοργικήν βοήθεια του ενταύθα
προξενείου-μας θα σου αποσταλούν σύντομα πλην
όχι όλον το ποσόν διότι έξοδα κηδείας, κάπου θα έχει
ταφεί ο μακαρίτης, φόροι διάφορα άλλα τέλη τελικώς
περί τα χίλια δολλάρια θα έλθουν εις χείρας-σου και
τούτο διότι το κράτος πρέπει να έχει πόρους δια
τους αναξιοπαθούντας εξ ου και οι φόροι και όταν
τα λάβεις αφού συμπληρώσεις εις την Αγγλικήν τα
έγγραφα που σου αποστέλνω εύχομαι καλοφάγωτα
χαίρε Κική.